

Hoofdstuk 5 - Resetten van het lichaam en geest

Een week later ben ik op weg naar Asheeba voor mijn afspraak.

Daar aangekomen word ik door een vriendelijke dame gewezen naar een wachtruimte waar ik even moet blijven.

Enkele minuten later gaat er een deur open, en zie ik Asheeba die afscheid neemt van een vrouw. Ze praat zacht en laat haar uit.

Ze draait zich om en komt met een lachend gezicht op me afgelopen.

“Hallo Gabriëlle, kom verder.”

Haar kamer ingelopen kijk ik rond. Het is een lichte kamer, heel smaakvol ingericht, er straalt een soort rust van uit.

Ze laat me plaatsnemen tegenover haar.

“Ik wil je graag eerst iets over mezelf vertellen Gabriëlle, over hoe ik te werk ga. Vind je dat goed?”

“Ja, graag Asheeba. Ik ben een leek in de alternatieve geneeswijze, je hoort soms wel iets van een ander, maar ik kan het voor mezelf niet plaatsen.”

“Nou, waar ik mee wil beginnen: ik heb al mijn diploma’s voor energetische behandelingen en voor coaching. Wat ik doe is eerst je lichaam scannen om te kijken waar de doorstroming in de balans geblokkeerd is. Vind je dat goed?”

“Ja, ga gerust je gang.” Ze gaat achter mij staan en legt haar handen op mijn schouders. Ik voel eerst een lichte druk en voel mij gelijk heel anders worden. Het is een aangenaam gevoel dat door mijn

lichaam voert. Het is net of ik er onderuitzak, het is moeilijk te plaatsen voor mij, ik weet niet goed wat er gebeurt.

Na een tijdje neemt ze plaats voor mij en vertelt dat ze voelt dat mijn lichaam heel vermoeid is door geestelijke uitputting, dat mijn hoofd zwaar aanvoelt, er veel druk is op het voorhoofd, dat ik vermoeide ogen heb, niks kan verdragen, veel hoofdpijn heb en veel last heb van de hormonen.

Dat alles zwaar op mijn schouders ligt, en dat ik weinig uitspreek maar meer een binnenvetter ben en dat ik een zwaar drukkend gevoel op mijn borst heb.

“Heb je ook vaak last van maagklachten,” vraagt ze. Ja, enorm. Ik moet echt heel goed opletten met wat ik eet of drink. Ik heb altijd het gevoel van pijn en een opgeblazen gevoel. Ik neem veel vaak tabletten in voor de maag.

Het gebrek voor jezelf is het zelfvertrouwen, je kan er moeilijk mee omgaan dat je gekwetst wordt. Je wilt te veel je best doen om het goed te doen. Je wilt jezelf constant bewijzen, en ik kan er niet mee omgaan als een ander het tegenovergestelde zegt. Je blokkeert volledig en bent dan gelijk lamgeslagen, er zal niet veel meer uit je handen komen. De druk wordt te hoog.

Ik kan op dat moment alleen maar knikken, dat ze gelijk heeft maar ik even niks uit mijn mond kan krijgen. Het huilen staat mij nader dan het lachen.

Asheeba legt zacht een hand op mijn hand, en zegt: “Ik ga je helpen om krachtiger te worden, en te leren om beter voor jezelf op te komen en beter voor jezelf te zorgen.”

“Maar hoe dan?”

“Ik ga je eerst behandelen om het lichaam te reinigen van alle schadelijke stoffen.”

“En wat voor behandeling is dat dan?”

“Je mag zo plaatsnemen op de behandeltafel door op je buik te gaan liggen. Ik zal met mijn handen de gehele rug afgaan om de blokkades op te heffen en een goede doorstroming tot stand te laten komen. Weet wel, waar vele blokkades zitten, is er niet voldoende energie voor het lichaam het zelf nog te kunnen oplossen. Daardoor wordt men vaak ziek, met alle gevolgen van dien.”

“Je zal het over het algemeen als prettig ervaren. Soms kan er even een bepaalde druk ontstaan wat beklemmend kan aanvoelen, maar je zal voelen dat dat langzaam zal wegebben en opgelost wordt. Je kan kleine en grotere schokjes door het lichaam voelen waar ik mijn handen leg. Nadien komt dan gelijk de doorstroming op gang wat warmte met zich meebrengt. Onderga het gewoon. En als je iets wilt weten of erover wilt vragen, vraag het dan gerust. Laat het gewoon gebeuren, dan praten we straks verder.”

Het fijne is dat je alleen je schoenen uit hoeft te doen, je kleding mag je gewoon aanhouden. Weer een geruststelling voor mij gelukkig. Ik zit er niet op te wachten om me uit te kleden. Ook niet voor een vrouw.

Nadat ik mijn schoenen uitgedaan heb, neem ik plaats op de behandeltafel. Het is even wennen met mijn hoofd in zo’n standaard, maar als ik het niet prettig vind mag ik mijn hoofd gewoon opzij leggen. Maar ik heb er geen moeite mee.

“Gabriëlle, mag ik beginnen je rug aan te raken?”

“Ja hoor, ik ben er klaar voor.”

Enige tijd later voel ik de warmte door mijn lichaam stromen. Op sommige plaatsen wordt het echt bloedheet. Maar als je denkt: dit wordt me toch echt te warm, vloeit het ineens weg. Ik moet moeite

doen om mijn ogen open te houden, en voor ik het weet val ik in slaap.

Na een tijd hoor ik haar zeggen: “Gabriëlle, wil je nu even omdraaien en op je rug gaan liggen?” Ik heb er even moeite mee om mijn lichaam om te draaien, het is net of ik niet goed wakker ben en mijn lichaam niet doet wat ik wil.

Nu ik op mijn rug lig, legt ze haar handen op mijn hoofd. Het is geen onprettig gevoel, het is een bepaalde druk die langzaam wegebt. Het wordt steeds lichter in mijn hoofd en ik voel vanuit mijn hoofd alles wegdrijven. Ik val weer in een lichte slaap, een schouwspel van kleuren zie ik. Een droom van zacht licht omgeeft mij, ik word er heel rustig van en laat het gebeuren. De rust die het met zich meebrengt, aan niets te hoeven denken, alleen maar rust.

Na een tijdje voel ik dat ik weer met twee benen op de grond wordt gezet. Ik zit hier echt niet op te wachten, laat me maar gewoon liggen.

Asheeba zegt: “Als je er klaar voor bent, open dan je ogen en kom overeind. Doe het rustig aan, het zal waarschijnlijk heel licht in je hoofd zijn.”

Nadat ik mijn ogen geopend heb en omhoog ben gekomen om te gaan zitten, moet ik even tot mezelf komen. Ik kom van heel ver, volgens mij ben ik weer terug in de werkelijkheid. Mijn hoofd voelt heel licht en rustig, denken lukt me nog niet echt goed. Het lijkt wel of er een heel gewicht van me af is gevallen.

“Wow, wat een lekker gevoel geeft dit mij!” roep ik lachend. Het lijkt wel of ik zweef. Ik weet allemaal niet wat er gebeurde, maar er gebeurde juist heel veel in mijn lichaam, maar ik kon het niet plaatsen. Eenieder ervaart het op zijn eigen manier.

“En geloof me,” zegt Asheeba, “je lichaam is hier zo aan gewend.”

Dat begrijp ik. Ik kan me niet herinneren me ooit zo gevoeld te hebben. Het is of alles van mijn schouders is afgevallen, ik voel mij stukken lichter. Dank je wel, wat een ervaring. Ik wist niet dat zo iets bestond.

“Vanaf nu zullen je zintuigen weer beter gaan werken. Geloof mij, het zicht zal beter worden. Je zal beter kunnen horen, je zal beter kunnen ruiken, je zal beter kunnen proeven en je zal beter kunnen spreken. En het belangrijkste: je zal beter kunnen gaan voelen. Je zintuigen communiceren nu weer beter met elkaar, daardoor zal je gaan merken wat goed voor je is en wat niet. Je gaat alles beter ervaren. Je eigen gevoel komt weer terug, je krijgt meer zelfvertrouwen, je bouwt het vanaf nu weer op in een rustig tempo.”

Sommigen mensen hebben slechts één behandeling nodig, het ligt eraan wat je al die tijd al met je meedraagt.

“Een paar behandelingen verder, met de lessen erbij, en het zal je veel krachtiger maken in het leven. Je zal meer zelfvertrouwen krijgen in hetgeen voor jou bestemd is in het leven. Je doelen worden zichtbaar voor waar je goed in bent en wat je graag doet. Je zal waardering gaan oogsten. Je slaat vanaf nu een nieuwe weg in je leven in. Er zal veel gaan veranderen ten goede van jezelf.”

“Asheeba, waar is het misgegaan bij mij? En vanaf wanneer?”

“Gabriëlle, je bent een heel gevoelige vrouw die over alles twijfelt. Je bent een vrouw die alles bespreekt met anderen over wat je doet of moet doen. Je vertrouwt jezelf niet. Maar je doet wat een ander zegt en nadien heb je vaak spijt dat je gedaan hebt wat een ander van je vroeg. Maar we gaan eerst terug naar de kern, degene wie je bent. Stap voor stap opnieuw beginnen.”

“Nou, dan hebben we nog een lange weg te gaan.”

“Nee, we beginnen juist met de nieuwe weg te volgen. Ik geef je juist een opdracht mee voor deze week. Blik terug op wat je nog weet van jezelf, wat je je kan herinneren van je jeugd en waar je jezelf mee bezighield, en wat de nare en mooie momenten waren in die tijd. Schrijf op wat je te binnen schiet. Hou gewoon een klein schriftje bij waarin je te allen tijde kan opschrijven wat je te binnen schiet. Schrijf wel op dat moment je gedachten op, anders ben je het nadien weer vergeten.”

“Dan zie ik je weer over een week terug, als het jou tenminste uitkomt, Gabriëlle.”

“Ja, graag wil ik een vervolgspraak.”

“Je mag met mijn assistente een nieuwe afspraak inplannen.”

“Dank u wel voor deze behandeling, en graag tot volgende week. Ik kijk er nu al naar uit.”

Nadat ik mijn afspraak gemaakt heb, loop ik naar buiten. Wat ben ik opgelucht en blij. Er is veel van me afgevallen en een blij gevoel maakt zich van mij meester. Ik kan wel uitschreeuwen wat het met mij doet. Een echt ‘wow’- gevoel.

Ik loop snel door naar mijn auto en snuif ondertussen de geuren op van de overkant van een net gemaaid grasveld. Intense geuren vullen mijn neus, een euforie maakt zich meester van mij. Huh, inderdaad mijn reukorgaan werkt echt veel beter dan voorheen. Dit is genieten!

Met een voldaan gevoel keer ik terug. Thuis aangekomen wil ik alles zo snel mogelijk vertellen tegen mijn man. Het duurt nog wel even voordat hij er is en intussen maak ik me nuttig in het huishouden. Alles doe ik snel maar grondig.

Het wachten is op de kinderen uit school, met een hoop geluid en gemopper komen ze eraan. Wat is er nu weer aan de hand? Sharon